

LindhéBladet

Nr 1 År 2022 / Årgång 34

SLÄKTMÖTE MED FEST!

2022 välkomnar styrelsen åter alla medlemmar i Släktföreningen, aktiva som passiva, till släktmöte med efterföljande fest. Även i år har Jörgen Lindhé bjudit in oss alla till sitt hem i Danderyd. Vi startar kl 14 på lördag **3 september**, samlingsplats vid Danderyds Sjukhus. Exakt var informeras om senare och vi promenerar gemensamt till mötet och festen.

Anmäl dig genom mail till: slaktforeningen.lindhe@gmail.com

Skriv vilka som kommer och om ni har några matrestriktioner vi behöver känna till.

Betalning görs via swish eller direkt till bankkontot. **Priser**

Var noga med att ange vem eller vilka betalningen avser.	200 kr / vuxen 50 kr / barn under 15 år
Senast 1 augusti vill vi ha svar och inbetalning.	0 kr / barn under 10 år

VARMT VÄLKOMNA

14.00 - samling och promenad

16.00 - välkomstdrink

16.30 - årsmöte

17.30 - lättare middag med kräftor, paj, varmkorv och dricka

Middagen subventioneras delvis av föreningen.

SHB 6106-421 596 961

Swish 0735-346 490

KÄRA FRÄNDER

Styrelsen har – likt många andra – panikslagits av pandemin och tappat mycket av handlingskraften. Efter många om och men beslöts ändå att vi skulle ge ut en tidning också i år. Mycket på grund av att det i år är ett sådant år då årsmöte med efterföljande fest ska hållas enligt stadgarna.

Att umgås via en skärm har blivit vardag för många och det har också blivit stående element för styrelsearbetet. Men nu är smittspridning förhoppningsvis över för denna gång och vi kan skjuta skärmen åt sidan och umgås på riktigt. Och då vill vi bjuda in er till ett hejdundrande släktkalas, en sprudlande fest, ett spektakel, ett lekfullt skådespel, en kräftska med nubbevisor, där skratt och galna upptåg blandas med släktkärlek och djupaste allvar. Precis som ett riktigt släktkalas ska vara.

Årsmötet och kräftsivan kommer att gå av stapeln den 3 september och hållas i Danderyd hos Kristina och Jörgen Lindhé, mer information längre fram i detta blad.

Ledmotivet för årets, 2022, blad är ”återbruk”, eller ”skåpmat” som någon i styrelsen lite vanvördigt uttryckte saken. Vad betyder det? Synonymordboken föreslår ord som återanvändning, recirkulation, recycling av kända fakta, ingenting nytt. När det gäller årets blad använder vi “återbruk” och ”skåpmat” som ett samlingsbegrepp för att använda tidningsmaterial som tidigare publicerats i detta blad, ibland med någon ny reflektion. Återbruk blir därmed ett sätt att komma ihåg, att minnas, att följa upp. På detta tema vill jag fortsätta spinna på en tråd som jag tog upp i förra årets, 2021, blad, nämligen tre böcker, samtliga med släktanknytning, som utkommit/skrivits under pandemin, nämligen: Pia Hankös bok ”Andas under vattnet” från 2020, Margareta Sidenvalls ”Vemdalen, fjällbyn som blev turistmetropol; Familjen Lindgren på Vemdalskalet, pionjärer med kärlek till bygden” från 2022 och min egen ”Söderblom och Wallenberg-affären; nytt ljus i ett trauma” från 2021.

När jag letar efter uttalanden och recensioner på nätet av Pia Hankös bok finner jag att den handlar om ”kulturrockar” och ”psykisk misshandel”. En kommentar lyder: ”Psykologisk kvinnomisshandel är lika smärtsam och obarmhärtig som fysisk misshandel.” och en annan säger: ”Trots ett oerhört tungt ämne upplever man boken som vacker och skör, men på ett sorgligt sätt.”

Margareta Sidenvall skrev om sin bok i förra årets Lindhé Blad..

När det gäller min bok har den uppmärksamast på olika håll. Jag nöjer mig med att ta klipp ur ett par recensioner:

”En ytterst lyckad genomgång utifrån källkritiska och, frestas jag säga, brottsmålsjuridiska metoder av materialet i Wallenberg-affären! Med en mycket njutbar språkbehandling förmår Omi Söderblom att behålla den röda tråden i hennes synnerligen kompetenta bok om detta komplexa ärende. [...] Fördelaktigt att hon tar tag i detta gamla tabu om de ytterst höga summor i pengar och guld som Wallenberg förde med sig i den sista bilfärden. Likaså tillfredsställande att hon sakligt puttar ned Sven Grafström från prispallen som någon slags ikoniserad sanningssägare på UD under krigsåren. Likaså välgörande hennes kommentarer om Maj von Dardels problematiska och bitvis ockulta person inklusive den omdömeslöse Philippi. [...] Omi har framför allt, med en professionell genomgång av källmaterialet, på ett ovedersägligt sätt lyft fram Staffan Söderbloms outröttliga arbete för Wallenberg-fallets uppkarande visavi Kreml under sin ministertid i Moskva! Tack vare Omi har även hans samtal med Stalin äntligen fått en korrekt belysning. Boken är i flera avseenden mästerverk.”

Lennart Westberg, militärhistorisk författare med fokus på Sverige under andra världskriget

”Det känns som en ständigt överraskande thriller att följa med Omi Söderblom när hon snokar runt i familjens gamla gömmor och hemligheter i en familj som under första delen av 1900-talet genom Anna och ärkebiskop Nathan Söderblom tillhörde den mest ansedda delen av svensk offentlighet. Dessutom svärföräldrar till Per Albin Hanssons dotter. Men krig, utrikespolitik och personliga vendettor är ingen tejudning, även om det kan se så ut i diplomatin, och det finns många sargade själar på vägen. [...] Det är lätt att förstå Omi Söderbloms ilska [...] Det här är en kontroversiell bok, skriven med temperament och glöd, för att inte säga raseri, som ger en ny, omskakande bild av svensk utrikespolitik under och efter andra världskriget. Och om vem som ska betala skulden. Omi Söderblom har verkligen vänt upp och ner på den här gräsliga historien. Så spännande att läsa.”

Maria Schottenius, Dagens Nyheter 2022-01-16

Nu önskar jag er alla en trevlig läsning av detta blad.

Omi Söderblom Mohammar

JOHAN OTTO FRANS EGNA ANTECKNINGAR FRÅN 1867

— funna i Krigsarkivet av Brita Söderberg och tidigare publicerade i Lindhé Bladet 1992

Till Lindhé Bladen 1992-1994 bifogades för första gången vår anfaders "strödda anteckningar". Dessa anteckningar återfanns av Brita Söderberg i anslutning till hennes arbete med släktkrönikan. Gubben Johan levde ett långt och händelserikt liv, han var bland annat fotsoldat i Sveriges sista (?) krig, dock utan att hamna i strid. Anteckningarna är därför tämligen omfattande. Vi har denna gång valt att ta med endast några inledande sidor. Resterande sidor finns istället att tillgå på föreningens hemsida.

Den 1 Mars 1867 å Börsta egendom Örlunda socken,
Östergötland.

Några strödda anteckningar ^{OM VAD} som tilldragit sig ~~UNDER~~ min
levnad som jag vid närmare 75 års ålder återkallat i minnet.

Av elve syskon var jag den tredje i ordningen. Under
många försökelse och bekymmer voro mine föräldrars rastlösa
bemödanden att vårda sina många barn och efter deras mindre
gode ekonomiska vilkor giva dem en kristlig uppfostran. Min
salig moders glada och oförtrutna lynne underlättade många om-
sorger och bekymmer. Min fader, som vid några och 40 års ålder
dog, hade ej den själsstyrka som min moder, ehuru hon för övrigt
rigt var en arbetsam och äktad man. Hans själslidande gjorde
hälsan vacklande och påskyndade hans tidiga bortgång ur tiden.
Efter denna sorgliga händelse blef den stora familjens bekym-
mer mörka och min förträffliga moders prisvärda egenskaper
satta på hårda prov. Mången natt tillbringade min moder på
min faders grav. Här (vid graven) kämpade hon en själens svåra
kamp, men Gud utrustade henne småningom med krafter att gå
sitt förelagda öde till mötes. Min moders ovanliga arbets
hennes djupa förtröstan till Gud banade henne väg ehuru rörelse
att försörja sig och de sina.

Redan före min fars död hade mine tvenne äldste bröder lämnat hemmet. Den äldste av dem Per Ulrik gick med Finlands övergång 1809 i rysk tjänst och har gjort lycka. Den andre i ordningen Carl stupade i kriget 1808 i Norge som volontär vid Westmenlands regemente. Ett gammelt fruntimmer i Hedemora hos vilken jag var en favorit var den som gjorde Översten Leonard Reuterskiöld (sedan general) uppmärksam på en 15 års faderlös fattig yngling under det Dallengvärnet sammendrogs och organiserades. En dag i maj mån. 1808 passerade jag det hus som tillhörde min protäktorinna, då hon blev mig varse öppnade fönstret och kallade på mig. Seså min käre Johannes sade hon nu skall du följa mig till den store generalen, som hon utlät sig, jag har redan telt vid honom, få nu höra vad han säger. Snart stod jag för den världsälsvärde mannen som med ett par stora skarpa ögon fixerade mig. Efter några frågor yttrade han - vill du bliva krigare min racke gosse? Under dette uttalande lyste en oändlig godhet och välvilja utur hans stora ögon, som djupt blivit förverat i mitt minne. Mitt svar som jag vill minnas var bestämt och reskt. Glädjen att hoppas få min innerligt närde önskan gå i fullborden var över all beskrivning. Den ädle mannen, som jag näst Gud har att tacka för min första befodran på den bana som så livligt överensstämde med min önskan och lynne, bad mig komma åter påföljande dag. Med otålighet avvaktade jag denne. Sent om sider kom den dock, och oförskräckt inträdde jag i samma rum som dagen förut, då den oändligt ädle mannen mottog mig med samma godhet och vänlighet, med tillkännagivande att jag ^{Vid 15 års ålder} blivit underofficer vid 1:sta batal- 1808
jonen av Kng. Dallengvärnet - därjämte att jag skulle om några da-
gar vara i ordning att marschera till kompaniets plats Romme hed i
Stora Tune socken. Där skall du få lära huru du skall bära dig åt

för ett köra ryssen ur Finland. Snart satt den runda anspråkslösa hatten med sin silvergälön och gula plym på mitt huvud. Någon lyckligare än den nu blivna fänriken kunde efter mitt förmenande icke finnas på jorden.

Ifrån alla delar av Delerna strömmade landtvärnsynglingar till den stora samlingsplatsen Romme hed, där den store Gustav Vasa en gång - ja väl två - heft en svår räfst med den då för tiden upproriska Dalallmogen, som inom få dagar hade ett krigiskt utseende. Innan jag fortsätter mine anteckningar på den militära banan, vill jag dessförinnan söka draga mig till minnes en och annan händelse från den spädare barneåldern. Framför mine syskon hade jag icke obetydligt företräde. Skälet hertill har jag först vid en fremskriden ålder kommit underfund med. Vilket snart styrkes. Mina föräldrar efterskänkte därför ingelunda någon bestraffning då jag härev gjorde mig förtjänt och kan i så fall besannas att den man älskar man ager.

Mine naturgåvor då bokvett skulle inhämtas vad jag trodde mine syskon underlägsen och var i verkligheten en äkte dumboon (vilket jag hela livet igenom fått erfare) i reskhet och små pojkestreck kanske litet mer än jämngod med dem. Ehuru mine syskon i verkligheten höll utaf mig kunde de dock icke glömma de små företrädesrättigheter jag före dem åtnjöt, men deras hämnd var dock skönsam, det värsta som dom trodde skulle förrarga mig var att de för det mesta komplementerade mig med titeln "herr Baron".

Igenom mitt livliga och glada lynne (som blifvit mig berättat) blef jag icke sällan bemärkt af de så kallade förnäma och i synnerhet uti det förnämsta handelshuset i Hedemora där

jag var en stor favorit i första rummet hos de vackra och hyggliga döttrarna som höllo af mig hvad de mången gång sade mig.

Berättelsen om min spädeste barndom (som var allmän) torde icke så litet bidraget till favoritskapet. Min salig moders berättelse det jag vid min framkomst till världen, sedan jag skrikit ifrån mig och blifvit rentvättad skulle hafvit en fin hud om hufvudet, som tillvaratogs af min mor och förverades som en helgedom, därjämte skulle jag hafvit uti min högra hand en rund blodkula. Min älskvärda moders förnöjelse få berätta denna historia var en verklig njutning för henne. Att den rera gumman's älskade Johannes skulle blifva en stor man med tiden var hennes tro. Som ett års gammalt barn var jag uti stor fara. Eldsvåde öfvergiök mina stackars föräldrar som förlorade icke allenast allt hvad de ägde, utan därjämte i yttersta livsfara att bli innebrända med sina trenne gossar. Min mor störtade igenom lågorna (så blef mig berättat) med sitt yngsta barn som var så ille bränd att föge hopp om liv ansågs. Min moders ömma omsorg för sin käre Johannes och en skicklig läkares hjälp blef den lille pilten's räddning och utom min räddning huru skulle min snälla moders förespeglade illusioner (i hennes fantasi) gå i fullbordan hvad hennes älskling beträffade, osktat den förverade segerhufvan blifvit lågornas rof. Sedan den lille pilten emmellertid fått sig en ny hud på sin lille kropp efter seden hen på ett så förundransvärt sätt blifvit räddad utur skärselden piggade han småningom till sig, blef hen en rask och hurtig pojke. Denna händelse hörde jag uti mina barneår ofte omtalas jämte den nämnda segerhufvan och blodkulan. Kunde därför naturligtvis icke undgå att blifva bemärkt som ett underbarn och allmänna tron var att med tiden pilten skulle blifva en stor man, utan afseende på att segerhufvan och blodkulan blefvo lågornas rof.

Så började mitt inträde i världen.

Fortsättning på del 1 finns på vasalindhe.se, 14 intressanta sidor till.

GEMENSKAP OCH BAND BORTOM DET DIGITALA

Min skrivuppgift var att plocka upp något ur 1992 års släkttidning. Allt var intressant, men det blev två av sakerna. Diskussionen om texten runt vår vapensköld och så vårt arkiv på Stadsarkivet. Jag ser ett samband, som jag tänkte utveckla.

Vapenskölden: Vapensköldar ingår i något som kan kallas heraldik. ”Kollektivt iögonfallande samlingstecken”, skriver Nationalencyklopedin. På en hemsida (<https://heraldik.se/artiklar/allmant-om-heraldik/vad-ar-heraldik/>) om heraldik skriver man att det inte bara är ren dekoration, utan har också sitt ursprung att skilja på vän och fiende och alla har rätt till en vapensköld. I bladet 1992 ger man en utförlig beskrivning av vad vår vapenskölds text (valspråket) står för och ber läsarna om att skriva på inbetalningskortet förslag om översättning eller annat valspråk. ”Nomen servare fidei” är det latinska uttrycket som ges. Ett av författarnas förslag till översättning är ”Tjäna troget och hederligt”. Men man öppnar alltså upp för nya förslag. Jag kan inte hela historien, men 2022 har vi fortfarande kvar det latinska namnet. Alltså inga nya förslag utifrån, eller så var förslagen att behålla det latinska namnet. Kanske alla kunde latin på den tiden? Men jag väcker frågan igen: Är det någon som har förslag på utveckling av vårt ”vi-tecken”

Så den andra saken, vårt arkiv på Stadsarkivet. Det är vårt gemensamma arv, precis såsom vapenskölden. Men inte ens vi i styrelsen är i arkiven på Stadsarkivet så ofta (ärligt talat har jag inte alls varit där). Alla får vi gå dit, men hur kan man göra ”arvet” mer tillgängligt? Fotografera och digitalisera? Och göra det på ett estetiskt tilltalande sätt. Lägga in på vår hemsida, blogga på plats och måhända göra fotoböcker.

Det är fantastiskt med digitalisering. Även en avlägsen släkting på andra sidan jorden kan ta del av sitt arv. Men hur får vi till det? Det är ”kruxet”. För att vilja ha en gemensam vapensköld, måste vi känna den där gemenskapen och detsamma angående vårt arkiv. För att vilja veta saker om våra förfäder måste vi känna banden. Hibbe skriver i bladet 1992 att vill man ha vapenskölden på sitt brevpapper, så kan man ringa eller skriva till honom. Idag skulle det stå, skriv ett

mail. Det innebär en annorlunda kontakt. Vi ringer sällan och skriver inte heller så ofta brev numera. Vi blir allt mer anonyma och om 100 år vet ingen något om oss. Inga brev eller annat finns kvar. Vi skriver mail eller sms, vilka sällan heller blir så personliga. Denna teknik för oss inte närmare varandra, samtidigt som det digitala kan nå fler. Problemet här är egentligen att finna gemenskapen 2022. Vi skulle kunna ha ett event där vi ses och utlyser en tävling om en utvecklad modern vapensköld, eller bara utlyser en tävling med ett datum för sista inlämning. Och vi skulle kunna ha ett event där vi är många som besöker arkivet, tar ansvar för var sin del och bloggar om vad vi hittat direkt på plats och sen äter lunch eller middag tillsammans. Tycker ni att detta är en bra idé, eller som Hibbe skrev 1992: ”Skriv det förslag du skulle vilja” ha. Men 2022, gå då in på vår Facebook-sida [Johan Otto Frans Lindhé - Släktgrupp](#) (bli medlem om du inte redan är det) och skriv vad du vill ha, så kommer det sen på samma sida ett förslag från styrelsen angående tid och plats.

Vid pennan

Ann Lindgren (suppleant i styrelsen)

BOGESUNDS SLOTT, RAGNAR LINDHÉ OCH HANS FAMILJ

Tidigare publicerat 2007

När man sommartid åker sjövägen från Stockholm mot Vaxholm och passerat Lidingö har man Bogesundslandet på vänster sida. Över den lummiga grönskan reser sig siluetten av en mäktig byggnad. Bogesunds slott. Det uppfördes av Per Brahe d y på 1600- talet och förvandlades till dagens riddarborg av Nils Albrecht von Lantingshausen von Höpken i mitten av 1800-talet. Forna tiders herrar landsteg vid Bogesunds brygga från båt sommartid och med släde via Lidingö på vintern och åkte genom allén upp till slottet. Godset har, förutom av släkterna Brahe och tre generationer von Höpken, ägts av bl. a. av släkterna von Fersen och Hamilton. Axel von Fersens syster, Sofie Piper, fick beskydd på Waxholms kastell efter det att brodern år 1810 blivit stenad till döds i Gamla Stan i Stockholm. Hon påstås då även gömt sig på Bogesund. Från 1906 ägdes godset, som då var fideikomiss, av baron Nils von Lantingshausen von Höpken. Inventarierna i slottet ägde fideikommissarien tillsammans med sin syster friherrinnan Clotilde von Lantingshausen von Höpken.

Arrendatorerna under Bogesund ansåg att godsherren var hård. Så hård att de en gång 1916 överföll honom på isen på Askrikefjärden och hotade att döda honom om han kom tillbaka. Han tog hotet på allvar och satte aldrig sin fot mer på Bogesund. Systemen kom ut någon enstaka gång. I övrigt hade skogvaktaren tillsynen över slottet och skötte skogen och jakten.

Det var i denna tid som min morfar Ragnar Lindhé tillträdde som arrendator på Bogesunds gård, huvudgården på godset. Han flyttade in på våren 1932 och bosatte sig i den vackra arrendatorsbostaden från förra sekelskiftet och som fortfarande ligger snett över vägen från slottet räknat. Med sig hade han hustrun Ruth och de fem döttrarna Maud 12 år, min mamma May 11 år, Birgit 5 år, Ragna 2 år och Anna-Maria (Mia) ett halvår.

Framför slottet fanns träd i rader, en grusgång med en rundel, några granar och cypresser. Bakom slottet ligger parken fortfarande med magnifika

ekar, lindar, bokar och andra exotiska träd och med tre dammar. På fältet bakom parken ligger resterna av trädgården anlagd redan av Per Brahe. Mia berättar att den på tre sidor var omgärdad av täta granhäckar och på den fjärde och södra sidan av en hagtornshäck. Den var som en lustgård, förbjuden att beträda. Någon gång fick hon följa med en vuxen in. Den långa trädgårdsgången, som ledde upp till Parkvillan, var kantad av granhäckar. Sommaräpplena växte omedelbart till höger, höstäpplena uppe vid Ugglehuset och päronträden kantade det stora tvärgående diket.

Det hände att skogvaktaren visade slottet och att även barnen fick följa med. Mia minns det första besöket som i ett sagoskimmer med fina möbler, ett ”kungligt” bibliotek och en magnifik utsikt från takterrassen i ett av tornen. Man såg hela skärgården och ända till Stockholm.

Ragnar och hans familj var baronens förtrogna bland arrendatorerna. Han ringde flera gånger i veckan för att förhöra sig om livet på godset inklusive skvaller om folket. Om inte Ragnar svarade ”ja Baron” eller ”nej Baron” blev han tillrättavisad. Detta gjorde honom ursinnig. Ruth som bättre kunde lirka med baronen blev den som med tiden tog hand om telefonsamtalen.

I början körde Ragnar ut och sålde mjölk på Karlsudd. Här hade gamla baronen före förra sekelskiftet genom arrende på 50 år upplåtit tomter för sommarvillor till burgna stockholmare.

Längst ute på Karlsudd ligger Styrmansholmen. Där fanns tidigare ett hus, som var byggt för ett utvecklingsstört barn från slottet att bo i tillsammans med sin skötare.

30-talet var hårt. De dåliga tiderna drabbade även Ragnar och familjen. Bättre blev det inte av rädslan för det annalkande kriget. Ruth följde noga med vad som hände i världen och förmedlade nyheterna till barnen. De var ofta mer välinformerade om händelserna än sina lärare i skolan. När kriget kom blev familjens ekonomi paradoxalt nog ganska god. Ragnar fick som inkallad reservofficer en hyfsad lön och från jordbruket kunde Ruth trots nitiska ransoneringsmyndigheter sälja ett och annat vid sidan om.

Runt 1940 gifte sig baronen med sin hushållerska Josefin. Detta ledde till att Clotilde bröt med sin bror. Lösöret skiftades och slottet tömdes. Efter städningen plockade Ragnar från sopbacken upp några trasiga möbler och ett antal porslinsföremål. En gustaviansk stol och en gustaviansk pall försågs med felande ben och kläddes om. De har sedan under min uppväxt funnits hos morfar och mormor i lägenheten på Drejargatan i Birkastan i Stockholm.

Nu började slottet förfalla. Frukten från trädgården förvarades på golvet inne i slottets bottenvåning och frös på vintern. Mia berättar att alla på gården fick ta vad man ville ha och att man grillade äpplena i kakelugnen. Det blev inbrott i slottet. Skogvaktaren flyttade. Det hade kommit en lag om att arrendatorsbostäder på små gårdar måste hålla viss standard, bl a ha elektricitet. Istället för att rusta sina arrendegårdar så sa baron upp arrendatorerna. Ragnar tog baron i försvar och hamnade i en mellanställning. Man började forska i om han var släkt med baron. Tragiska människoöden utspelade sig när arrendatorerna tvingades lämna gårdarna.

Med förfallet som skäl skapade staten en för ändamålet speciell lag, Lex Bogesundis, och tvångsinlöste godset och slottet 1946. I trädgården anlades en fångkoloni för rattfyllerister. Många namnkunniga svenskar har avtjänat någon eller några månader där och arbetat med upprustning av skogen. Under Ragnars sista år som arrendator fick även han hjälp i jordbruket av fångarna. Men 1947 lämnade han Bogesunds gård, pensionerade sig och

flyttade till stan.

Den gamla skolan vid Ellboda hyrde morfar och mormor som sommarställe. Min mamma och mostrarna samlades där på helger och somrar. När staten sålde arrendetomterna på Karlsudd sålde de även 19 st. obebyggda tomter. Birgit och hennes man Jurek köpte en av dessa och byggde ett sommarhus som Birgit har än idag. Min mamma fick så småningom hyra ett hus intill skolan i Ellboda där vi under många år tillbringade ferier.

Under mina somrar på landet var jag runt på hela Bogesundslandet. Kompisar fanns vid gården, på Karlsudd, i Askrike och längs vägen mot Vaxholm. Vi samlade fågelägg, hoppade i höet med den nye arrendatorns barn, spelade fotboll och varpa på planen framför slottet. Förfallet hade inte upphört. Putsen föll, taket läckte och fönstren var igenspijade. I botten på ett av tornen finns det von Höpkenska gravkoret. Ovanför dörren finns en strof ur Havamal:

Bort dör Din hjord
Bort dör Dina fränder
Bort dör Du även
Blott ett dör icke
Ryktet över den
Som ett gott förvärvat

Här hade någon, som uppenbarligen hyste agg till den von Höpkenska familjen, ändrat den sista versen till

Som ett gods fördärvat

Det gjordes inbrott i gravkoret och gravarna skändades. Detta ledde till att en mörk natt på 60-talet en lastbil hämtade kistorna, körde dem till Östra Ryds kyrka och tippade dem i en grav på den nya delen av kyrkogården. På gravstenen kan man läsa att alla i de tre generationerna von Höpken ligger begravda där. Utom den siste baronen.

I somras såg jag en dödsannons över Stefan Wachtmeister von Lantingshausen. Han var avlägset släkt till Nils von Höpken och eftersom denne inte hade några barn vid sin död 1953 så ärvde Wachtmeister fideikommisskapitalet från Bogesund. Det var på den tiden 12 Mkr.

På 70- och 80 talen startades äntligen restaurering dels av slottet utvändigt och dels av parken. På 90-talet startades och fortgår invändig restaurering. Även slottskapellet ovanpå gravkoret är restaurerat. Numera visas slottet sommartid och i Parkvillan har det varit kafé.

Min mamma och mina mostrar har och hade många minnen av hårda tider från Bogesund men älskade också den vackra naturen, avskildheten och mystiken kring slottet. Min mamma återkom alltid genom hela livet till Bogesund. På gamla dar älskade hon att sitta under silverlinden invid slottet och lyssna på näktergalen och tala om folk och platser på Bogesund. När hon dog i april 2004 kändes det naturligt att ordna begravningen i slottskapellet.

Ragnar och Ruth, May och nu också Birgits man Jurek ligger alla begravda på Östra Ryds kyrkogård. Jurek ligger i minneslunden och de andra i en urngrav bakom kyrkan. På Alla Helgons dag brukar vi samlas där och tända ljus på graven och i minneslunden. Vi tar med två ljus extra, som vi sätter på den von Höpkenska graven. Sedan åker vi till Parkvillan vid Bogesunds slott och dricker kaffe.

Sten-Erik Lindhé

Bogesunds Slott idag, bild lånad från bogesundsslott.se

ANTECKNINGAR FRÅN KJELL LINDQUIST 2009
EFTER ATT SKARAN KUSINER YTTERLIGARE KRYMPT

Så gick det för oss, eller -

Var tog släkten vägen
är de borta ifrån det blå,
borta nr livet värt,
som var så knutet till vartannat
att inget kunde knytas upp,
förutom hjälp av tänkesfären Din

Så har den skingrats
för vind och väg
hav och annat vatten
långt ut över vidan fjärd
och fjärran öar
berg och djupa dalar.

Släkten finns ej mer
den är död
och jag är sjuk
och vi som var så många
alla uti Margaretas hand
finns ej längre mer,
för varandra!

Eller finns vi där någon stans
uti det tysta? *Kjell*

13/5-09.
Sagt är sagt!

Släkten den, den är viktig,
för både Er och oss.

BORDSVISA VID JOHAN LINDHÉS ÄTTLINGARS SAMMANKOMST 8 JANUARI 1949

skrivna av Carl-Otto Taube, som också ackompanjerade på lutan. Melodi: Svarte Rudolf

När Gubben Lindhé från sin Himmel
på vår lilla Jord tittar ner,
då ser han ett fasetligt vimmel,
och särskilt för honom sig ter
en sak, som hans intresse väcker,
då säger han till Sankte Per:
”Om du mej din kikare räcker,
så kanske jag ser vad det är.”

Han tittar i kikar'n och bleknar:
”Vad är det för slags gästabud?”
Men nästan me'samma han veknar
”Jag ser mången fa-ager brud!
Här ser jag ju ättlingars skara
i tredje och fjärde led.
O, låt mig till jorden få fara
en timme och där vara med!”

O, Sa-ankte Per, gör nu bara
ett li-itet undantag
och låt mig till jorden nedfara
och träffa de kvinnor idag,
som dväljas i ättlingars samling,
och ge dem en kyss uppå mund,
det vore så skönt för en gamling,
jag kommer tillbaks om en stund.”

Men Sa-ankte Per replikerar:
”Du för ej ett hi-immelskt tal,
du vet väl att här existerar
ej kyssar och kärlekens kval.”
Och Gubben blir genast förlägen:
”Vad har nu för galet jag gjort,
vart skall det med mig taga vägen?
O, svara, Sankt Peter, men fort!”

”Var lugn, ty den gärning på jorden,
du fyllt, räcker nog mer än väl.
Du helt legendarisk är vorden
i kärlek såväl som befäl.
Vid sexton års ålder det händer
du går till försvar med en grupp
och sedan i olika länder
du förde befäl över trupp.

Och tänk, hur på Forsåkers-tiden
i Mölndals försöffade by
du helt återställd friden
och drog folket upp ur dess dy.
När koleran värst var i tagen
kring staden vid Gö-öta älv,
du botade folk hela dagen
och tänkte ej alls på dig själv.”

Han slår sig till ro i sin Himmel,
ty nu kan han lugnare se.
Där finns ju bland änglarnas vimmel
hans älskade hustrur de tre,
och dessa hans hustrur de äga
ju namnen Krusell, Wulff och Blom.
För oss är det ej lätt att säga, vem
som var den skönsta av dom.

Och dessa hans hustrur så rara,
som kände vår Johan så väl,
de tyckte, att ättlingars skara
fått åtskilligt med av hans själ,
hans sinne för älskog och strider,
hans ömhet för stora och små,
hans mod uti ofä-ärdstider,
hans bärsärkalynne också.

Och nu, när vi råkas i gamman
till fest och med bräddad pokal,
så låtom oss hålla tillsamman,
betänk, att i Himmelens sal
där sitter den gamle i Friden
- allt medan vi roa oss här -
och tänker: av allting i tiden
det största nog KÄRLEKEN är

JUBILARER – 2022

95 År

Thorén Allan 14.5
Fonnesbeck Berit 25.9
Albert Torbjörn 28.10

90 År

Andersson Nils 27.12

85 År

Ekelund Göran 5.4
Thorén Leif 16.10

80 År

Åqvist Björn 23.1
Norén Lennart 3.7
Aurelius Gerd 18.7
Welle-Strand Kirsten 16.11

75 år

Sumner Lars Eric
Jansson Mats 16.1
Ericson Agneta 15.3
Fridlund Anne 7.10

70 År

Albert Elisabeth
Dokken Nils 11.3
Cederlund Philip 4.5
Granström Karin 13.8
Jonsson Lars 31.8
Hildebeck Ulf 1.10

65 År

Westerlund Catarina 3.1
Hildebeck Lars 7.4
Ulander Pär 6.6

60 År

Agild Susanne 21.1
Hildebeck Olle 18.3
Willner Lars 17.4
Wiesner Nils 6.5
Lindhe Karin 12.6
Ludvigsson Thorbjörn 14.6
Torstenius Björn 27.8
Andersson Annika 24.10
Westerlund Eva 9.11
Adams Monica 17.12

50 År

Norén Mats 16.3
Mathiesen Cecilia 21.7
Brunnström Hélène 10.8
Norén AnneLie 20.8

Sidenvall Martin 3.9
Sumner Martin 10.9
Malm Johanna 18.12

JUBILARER – 2023

100 År

Welle-Strand, Kirsten 4.11

95 År

Albert, Ellen 1.9
Imbert, Silvana 23.1
Laakso, Danita 24.11
Lindhé, Bibbi 20.3

90 År

Ahlström, Eva 11.4
Albert, Kjell 25.5
Willner, Eva 6.8

80 År

Muhr, Anders 16.9
Whitehorn, Alice 11.6

75 år

Ahlgren, Birgitta 11.7
Lindhé, Sten-Erik 2.2
Holmblad, Lars 12.8
Rende Tavares, Eva 29.6

70 År

Larson, Eva 10.9
Sucksdorff, Jens 24.5

65 År

Frieberg, Jonas 2.4
Hagman, Marie 6.12
Lindhé Johan 19.7
Lindhé, Jörgen 27.2
Lindhé, Eva 26.10
Söderbom, Inger 25.7
Westerlund, Anne 5.12

60 År

Ahlström, Gunnar 8.10
Bergenheim, Stefan 28.11
Bergman, Ivan 24.2
Hankö, Pia 18.4
Holmberg, Magnus 23.10
Kessler Beyene, Susanna 4.1
Lindhé, Jens 29.3
Lindhé, Michael 27.8
Lindhé, Helena 18.9
Muhr, Marie-Louise 16.3
Söderblom Carlsson, Anna 2.11

50 År

Arnarson, Toti
Arnberg, Carl 10.3
Beckman, Marja 11.11
Cronström, Daniel
Frieberg, Stacey 30.7
Hägg Reader, Charlotte 27.8
Palmstierna, Ebba 4.2
Wallius, Stefan 13.11
Wijkmark, Ebba 19.6

40 År

Gennow, Isabelle
Granström, Klas 1.6
Muhr, Madeleine 24.4
Zachrisson. Oscar 5.7

NYFÖDDA

BB HACBA Louis Hagenfeldt, född 19.4.22, son till Gustav och Desiree Hagenfeldt

BDEDAAA Luca Okuno, född 16.6.21, son till Oskar (fd Lindgren) och Kaho Okuno

BDECADA Ludvig Doverfelt Mohammar, född 2.3.21, son till Robert Mohammar och Sara Doverfelt

Listan bygger på den information vi har genom släktregistret och det som ni bidrar med. Vi försöker vara så uppdaterade som möjligt och ber om ursäkt ifall någon är omnämnd här av misstag eller inte kommit med.

Hjälp oss hålla registret aktuellt!

STYRELSENS ARBETE 2021

Under året 2021 hade styrelsen ett fysiskt möten och två digitala.

LindhéBladet skickades ut till medlemmar i Juni samt laddades upp på hemsidan vasalindhe.se

Det finns en stor mängd donerat material från släktingar, material som behöver sorteras för att eventuellt arkiveras för framtiden. Om någon är intresserad av att delta i detta är ni mer än välkomna!

Annika Torstenius, sekreterare och redaktör

FÖRENINGENS STYRELSE

Ordförande	Omi Söderblom Mohammar omimohammar@hotmail.com	0706-31 06 78
Vice Ordförande	Sten-Erik Lindhé stenerik.lindhe@gmail.com	070-689 51 29
Sekreterare/Redaktör	Annika Torstenius annika.torstenius@gmail.com	0708-99 33 88
Kassör	Johan Lindhé johan-lindhe@hotmail.com	0735-33 76 38
V. Sekreterare	Jörgen Lindhé jorgen.lindhe@hotmail.com	076-868 60 95
Suppleant	Stephanie Lindhé stephanie.lindhe4@gmail.com	070-301 87 39
Suppleant	Rosie Sjöberg rosie.sjoberg@hotmail.com	070-639 45 61
Suppleant	Ann Lindgren ann_lindgren@live.se	070-510 30 32

www. vasalindhe.se

E-post: slaktforeningen.lindhe@gmail.com

Facebook: Johan Otto Frans Lindhé - släktgrupp

Instagram: Lindhegubben

VÄRT ATT VETA

Föreningen har till **ändamål** att

- Verka för släktens sammanhållning
- Tillvarata släktintressen
- Samla släktens historia

Medlemmar i föreningen är alla födda, adopterade eller ingifta i ättelinjen från Johan Otto Frans Lindhé och hans tre hustrur Carolina Krusell, Sigrid Wulff och Sophia Blom. **Aktiv** medlem är den som fyllt 18 år och betalat årsavgift eller bor hos föräldrar som betalat årsavgift (en avgift per adress). **Årsavgiften** är **100 kr/adress**.

Anmäl dig genom att betala in till bankkontot eller swisha, gärna för tre år i taget, och skicka ett mail (slaktforeningen.lindhe@gmail.com) med uppgifter om ditt namn, adress, telefonnummer och e-postadress. Betala i första hand till bankkonto **SHB 6106 - 421 596 961** Släktföreningen Johan Lindhés ättlingar. Eller **swisha** till nummer **0735-346 490** Adressändringar eller **nyheter** och **ändringar** inom familjen mailas till slaktforeningen.lindhe@gmail.com för att registreras i medlemsregistret.

LindhéBladet skickas varje år till alla aktiva medlemmar med årsbrev, information om släkten och en medlemsförteckning.

Släktmöte med årsmötesförhandlingar och program för alla åldrar hålls vart tredje år och äger nästa gång rum **2022**. **Inbjudan** till släktmöte sänds till alla kända adresser, även icke betalande medlemmar. **Släktrönikan** av Brita Söderberg kan fortfarande finnas, kontakta Stephanie Lindhé i styrelsen. Släktemblemet - Johans vapen som brosch i guld på blå botten beställs genom att sätta in 45 kr på föreningens Swish eller bankkonto.

Lindhéska släktarkivet M-7 369, 3:1+1/2 2 finns i Stockholms stadsarkiv, Kungsklippan 6, Stockholm. Hänvisa till ovan om ni vill besöka arkivet. Om ni vill lämna material kontakta styrelsen.

SLÄKTTRÄD

Johan Otto Frans Lindhé (= Gubben) 1792-1879

Gift med Carolina Krusell, 1803-1833, Sigrid Wulf 1811-1848, Sophia Blom 1829-1857

Deras barn:

A – Oscar – 1821-1894, Gift med Augusta Wennberg 1826-1849 och Marie Howing 1817-1889 - 4 barn

B – Frans – 1823-1914, Gift med Emma Nissen 1834-1869 och Christine Torjussen 1852-1928

C – Sophia – 1825-1889, Gift med Gustaf Brusewitz 1812-1899

D – Josef – 1827-1896, Gift med Wilma Hammarsten 1838-1922

E – Fina – 1829-1920, ogift

F – Axel – 1831-1905, Gift med Sophia Zethelius 1839-1921

G – Calla – 1835-1900, Gift med Sven Törnquist 1840-1900

H – Janne – 1837-1931, Gift med Emelie Christensson 1844-1921

I – Nils – 1843-1912, Gift med Ida Arnell 1854-1936

J – Heribert – 1851-19xx, ogift

K – Frigge – 1853-19xx, ogift

L – Hilma – 1856-1901, Gift med Birger Frieberg 1850-1927

A – Oscars 4 barn – AA-Agge, AB-Carl, AC-Anna, AD-Knut

B – Frans 13 barn – BA-Isabella, BB-Eric, BC-Hugo, BD-Richard, BE-Fanny, BF-Gertrud, BG-Birger, BH-Hildegard, BI-Thorborg, BJ-Signe, BK-Ebba, BL-Sigurd, BM-Aina

C – Sophias 3 barn – CA-Maria, CB-Johan, CC-Sigwald

D – Josefs 6 barn – DA-Anna, DB-Rustan, DC-Ellen, DD-Fanny, DE-Sven, DF-Ellen

E – Fina fick inga barn

F – Axels 3 barn – FA-Anna, FB-Lotten, FC-Hjalmar

G – Callas barn – GA-Disa

H – Jannes 5 barn – HA-Allan, HB-Stellan, HC-Inez, HD-Linnéa, HE-Urban

I – Nils 8 barn – IA-Ivan, IB-Bo, IC-Einar, ID-Elsa, IE-Gunilla, IF-Björn, IG-Vanda, IH-Dagny

J – Heribert fick inga barn

K – Frigge fick inga barn

L – Hilmas 8 barn – LA-Karin, LB-Einar, LC-Ruth, LD-Lisa, LE-Harald, LF-Bengt, LG-Nils, LH-Sven

Vill du veta mer finns info på hemsidan vasalindhe.se